

RKŚ-I.7250.1.15.2024

30 września 2024

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 236 z późn zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572), po rozpatrzeniu wniosku

██████████, NIP: ██████████, KRS: ██████████, w sprawie wydania interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 927), Marszałek Województwa Świętokrzyskiego

o r z e k a

iż wskazane przez ██████████
██████████, NIP: ██████████, KRS: ██████████, we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, stanowisko o treści:

- „w świetle art. 17 ust. 1 UGO, względem opakowań jednostkowych, które zawierają oznakowanie znakami towarowymi zastrzeżonymi dla ██████████ z których korzystają Dostawcy (kontrahenci Wnioskodawcy) na podstawie udzielonej im licencji, w sytuacji gdy opakowania te są oznakowane:
  - a) firmą Dostawcy – występującego jako „producent” oraz
  - b) firmą Wnioskodawcy – występującego jako „udzielający licencji” na znak towarowy,Wnioskodawca nie jest podmiotem wprowadzającym do obrotu produkty w opakowaniach, który jest obowiązany do osiągnięcia poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, a tym samym do uiszczenia opłaty produktowej w rozumieniu art. 34 ust. 2 UGO w przypadku niewykonania tego obowiązku,
- w świetle art. 17 ust. 1 UGO, względem opakowań innych niż opakowania jednostkowe, a w szczególności opakowań zbiorczych i transportowych, które:
  - a) nie posiadają oznakowania znakami towarowymi zastrzeżonymi dla ██████████ ██████████. (Wnioskodawcy),

- b) Dostawca stosuje wedle własnego uznania w celu dostarczenia produktu do Wnioskodawcy, tj. dokładny projekt i rodzaj tych opakowań, a także ich ilość, nie jest przedmiotem uzgodnień pomiędzy Dostawcą a Wnioskodawcą,
- c) co do zasady nie są sprzedawane wraz z Produktem, lecz służą przede wszystkim do umożliwienia transportu zamówionych produktów pomiędzy Dostawcą a kontrahentami,

Wnioskodawca nie jest podmiotem wprowadzającym do obrotu produkty w opakowaniach, który jest obowiązany do osiągnięcia poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, a tym samym do uiszczenia opłaty produktowej w rozumieniu art. 34 ust. 2 UGO w przypadku niewykonania tego obowiązku”,

- uznaje za prawidłowe.

U z a s a d n i e

W dniu 1 sierpnia 2024 r. [REDAKTOWANE] zwana dalej: ”Wnioskodawcą” z siedzibą w msc. [REDAKTOWANE] wystąpiła do Marszałka Województwa Świętokrzyskiego z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 927), na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 236 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie. Wnioskodawca zwrócił się do tut. Organu z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 927), zwanej dalej: „ustawą”, z której wynika obowiązek świadczenia daniny publicznej – opłaty produktowej. Opłata ta jest obliczana i wpłacana przez przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy nie osiągnęli wymaganych poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, na

odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy wprowadzającego produkty w opakowaniach. Ponadto, marszałek województwa jest organem właściwym do sprawowania kontroli przestrzegania i stosowania przepisów ustawy w zakresie objętym jego właściwością (art. 53 ust. 1 ustawy).

Mając na uwadze powyższe, uznano, że Marszałek Województwa Świętokrzyskiego jest organem właściwym do wydania interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie.

Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji (art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców).

Po analizie wniosku ustalono, iż nie spełniał wymogów formalnych i w związku z tym pismem z dnia 08.08.2024 r. wezwano Wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych we wniosku poprzez złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w przedmiotowej sprawie Panu [REDAKTOWANE] podpisanego zgodnie z reprezentacją wynikającą z aktualnego odpisu z Rejestru Przedsiębiorców KRS (stan na dzień: [REDAKTOWANE] , Nr KRS: [REDAKTOWANE]), przez dwóch członków zarządu albo jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Pismem z dnia 22.08.2024 r. Wnioskodawca uzupełnił braki formalne. Następnie podczas analizy wniosku ustalono, iż nie czyni zadość wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, ponieważ przedstawione stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego dotyczy stosowania przepisów ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, z których wynika obowiązek świadczenia daniny publicznej nie przez Wnioskodawcę, a przez innych przedsiębiorców, zwanych we wniosku „Dostawcami, tj. kontrahentami Wnioskodawcy”. W związku z powyższym, pismem z dnia 26.08.2024 r. wezwano Wnioskodawcę do usunięcia braków we wniosku, poprzez wskazanie stanowiska Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego. Pismem z dnia 16.09.2024 r. Wnioskodawca usunął braki we wniosku.

Stan faktyczny przedstawiony przez Wnioskodawcę:

Wnioskodawca jest spółką centralną grupy zakupowej [REDAKTOWANE], która prowadzi sprzedaż materiałów budowlanych zaopatrując członków grupy, będących odrębnymi przedsiębiorcami prowadzącymi sprzedaż w składach budowlanych, sklepach [REDAKTOWANE]. W ramach prowadzonej działalności Wnioskodawca

ustala z kontrahentami – producentami towarów (zwanymi dalej: „Dostawcami”) warunki na jakich dokonywane będą zakupy grupowe przez członków grupy zakupowej, tj. [REDACTED].

[REDACTED] Wnioskodawca pełni wyłącznie rolę kontrahenta, który pośredniczy w zamówieniach na rzecz grupy zakupowej [REDACTED], na dostarczenie określonej ilości produktów należących do bieżącej oferty Dostawców, wytworzonych przez nich pod ich własnym oznaczeniem oraz których opakowania jednostkowe są dodatkowo oznakowane znakami towarowymi zastrzeżonymi na rzecz Wnioskodawcy. Znaki towarowe wykorzystywane są jedynie do identyfikacji na rynku przez członków grupy zakupowej w celach marketingowych czy promocyjnych. Dostarczane produkty zapakowane są również przez Dostawców w opakowania zbiorcze i transportowe, które nie posiadają oznakowania Wnioskodawcy. W przypadku wyrobów budowlanych, Dostawca jest wystawcą deklaracji właściwości użytkowych, jak również wyroby posiadają pozyskane przez producenta odpowiednie certyfikaty związane ze spełnieniem norm budowlanych itp. Dostawca realizując zamówienie sprzedaje towary Wnioskodawcy wystawiając na jego rzecz fakturę. Następnie Wnioskodawca dokonuje dalszej sprzedaży do członka grupy zakupowej, który składał zamówienie.

Realizacja zamówień, czyli dostaw produktów w opakowaniach pomiędzy Wnioskodawcą, a Dostawcami odbywa się na podstawie zawartej pomiędzy nimi „Umowy o oznaczeniu produktów grafiką [REDACTED]” (zwanej dalej: „Umową”). Umowa nie zawiera wytycznych dotyczących składu ani żadnych innych wskazań dotyczących wykonania produktów. Dostawcy dostarczają produkty o właściwościach takich samych jak oferowane pod własnym oznaczeniem. Wnioskodawca nie zleca Dostawcom wytworzenia produktów o specyficznych właściwościach, które następnie miałyby być wprowadzane do obrotu wyłącznie w opakowaniach zawierających oznaczenie Wnioskodawcy. Na podstawie Umowy Wnioskodawca udziela Dostawcy licencji na korzystanie z przysługujących jej majątkowych praw autorskich do grafik wykorzystanych na opakowaniach w zakresie realizacji Umowy, na polach eksploatacji określonych w Umowie. Warunki licencji udzielanej przez Wnioskodawcę zostały określone w §3 Umowy. Wnioskodawcy przysługują jedynie majątkowe prawa autorskie do utworu w postaci grafiki umieszczonej na partii towarów Dostawcy objętych Umową. W ramach licencji Wnioskodawca ceduje na Dostawców, którzy posiadają tytuł prawny do znaku towarowego, własność intelektualną w stopniu pozwalającym na

wprowadzenie przez nich produktów w opakowaniach również pod znakiem towarowym Wnioskodawcy bez zamówienia pochodzącego od niego. Stanowi to korzyść dla Dostawcy, który może oferować swoje produkty z wykorzystaniem znaku towarowego Wnioskodawcy. Dostawca uzyskuje zatem uprawnienie do oznakowania partii swoich produktów znakiem towarowym Wnioskodawcy i zobowiązuje się do sprzedaży produktów, pakowanych w opakowania wg projektów opakowań zaakceptowanych zarówno przez Wnioskodawcę, jak i Dostawcę. W oparciu o rejestr znaków towarowych prowadzony przez Urząd Patentowy RP wskazano, że logotyp widoczny na opakowaniach jednostkowych jest elementem licznych znaków towarowych zarejestrowanych na rzecz Wnioskodawcy. Dostawcy na podstawie udzielonej licencji, prowadzą również sprzedaż produktów w opakowaniach pod własnym oznaczeniem (nazwą), jak i zawierających oznaczenie Wnioskodawcy, do innych niż Wnioskodawca podmiotów. Dostawcy są również producentami towarów wprowadzanych przez nich na terytorium kraju w zgodzie z wszelkimi prawnymi wymaganiami właściwymi dla danego asortymentu. Zgodnie z Umową, to Dostawca dokonuje zakupu opakowań, pakuje wytworzone przez siebie produkty, a potem dokonuje ich sprzedaży. Dostarczane przez Dostawców produkty pakowane są w:

- opakowania jednostkowe – zawierające dodatkowo oznakowanie znakami towarowymi zastrzeżonymi dla Wnioskodawcy, a także oznaczenia, wskazujące, że Dostawca jest „producentem”, a Wnioskodawca jest podmiotem „udzielającym licencji” na znak towarowy (Dostawca umieszczenia również na opakowaniach jednostkowych własny numer identyfikacyjny oraz datę produkcji)

oraz

- opakowania zbiorcze i transportowe – zabezpieczające przed uszkodzeniem w czasie transportu zamówionych produktów pomiędzy Wnioskodawcą, a Dostawcą. Opakowania te nie są opatrzone znakami towarowymi Wnioskodawcy, a Dostawca stosuje je wedle własnego uznania w celu dostarczenia produktu do Wnioskodawcy (dokładny projekt, rodzaj i ilość opakowań zbiorczych i transportowych nie jest przedmiotem uzgodnień pomiędzy Wnioskodawcą, a Dostawcą).

Umowa jednoznacznie wskazuje, że Dostawca jest odpowiedzialny za wykonanie wszelkich obowiązków związanych z wprowadzaniem produktów w opakowaniach w związku z realizacją zamówień objętych Umową. W §4 ust. 6 Umowy określono, że w związku

z udzieleniem przez Wnioskodawcę na rzecz Dostawcy licencji, o treści wskazanej w §3 Umowy, w zakresie produktów objętych Umową, Dostawca dokonuje wprowadzenia produktów do obrotu oraz jest wprowadzającym produkty w opakowaniach, w rozumieniu art. 8 pkt 23 i 24 ustawy, a w §4 ust. 7 Umowy dodano, że Dostawca jako wprowadzający produkty w opakowaniach jest zobowiązany do prawidłowego wypełnienia obowiązków nałożonych przez ustawę, w tym przede wszystkim do zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w których wprowadził produkty do obrotu, a w przypadku niespełnienia tego obowiązku, do wnoszenia opłaty produktowej oraz prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

W związku z wyżej opisanym stanem faktycznym, zostały sformułowane przez Wnioskodawcę wątpliwości prawne, który z podmiotów wskazanej powyżej transakcji handlowej jest podmiotem wprowadzającym produkty w opakowaniach w rozumieniu ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, a tym samym podmiotem obowiązany do wykonania obowiązków względem wprowadzonych do obrotu opakowań. Stąd też wskazane wątpliwości przekładają się na następujące pytania, które dotyczą danin publicznych w rozumieniu art. 34 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców:

1) Czy w świetle art. 17 ust. 1 UGO, względem opakowań jednostkowych, które zawierają oznakowanie znakami towarowymi zastrzeżonymi dla ██████████, z których korzystają Dostawcy (kontrahenci Wnioskodawcy) na podstawie udzielonej im licencji, w sytuacji gdy opakowania te są oznakowane:

a) firmą Dostawcy – występującego jako „producent” oraz

b) firmą Wnioskodawcy – występującego jako „udzielający licencji” na znak towarowy, Wnioskodawca jest podmiotem wprowadzającym do obrotu produkty w opakowaniach, który jest obowiązany do osiągnięcia poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, a tym samym do uiszczenia opłaty produktowej w rozumieniu art. 34 ust. 2 UGO w przypadku niewykonania tego obowiązku,

2) Czy w świetle art. 17 ust. 1 UGO, względem opakowań innych niż opakowania jednostkowe, a w szczególności opakowań zbiorczych i transportowych, które:

a) nie posiadają oznakowania znakami towarowymi zastrzeżonymi dla ██████████
██████ (Wnioskodawcy),

- b) Dostawca stosuje wedle własnego uznania w celu dostarczenia produktu do Wnioskodawcy, tj. dokładny projekt i rodzaj tych opakowań, a także ich ilość, nie jest przedmiotem uzgodnień pomiędzy Dostawcą a Wnioskodawcą,
  - c) co do zasady nie są sprzedawane wraz z Produktem, lecz służą przede wszystkim do umożliwienia transportu zamówionych produktów pomiędzy Dostawcą a kontrahentami,
- Wnioskodawca jest podmiotem wprowadzającym do obrotu produkty w opakowaniach, który jest obowiązany do osiągnięcia poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, a tym samym do uiszczenia opłaty produktowej w rozumieniu art. 34 ust. 2 UGO w przypadku niewykonania tego obowiązku?

Następnie Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko dotyczące zaistniałego stanu faktycznego, a mianowicie:

1) „W świetle art. 17 ust. 1 UGO, względem opakowań jednostkowych, które zawierają oznakowanie znakami towarowymi zastrzeżonymi dla [REDAKTOWANE], z których korzystają Dostawcy (kontrahenci Wnioskodawcy) na podstawie udzielonej im licencji, w sytuacji gdy opakowania te są oznakowane:

- a) firmą Dostawcy – występującego jako „producent” oraz
  - b) firmą Wnioskodawcy – występującego jako „udzielający licencji” na znak towarowy,
- Wnioskodawca nie jest podmiotem wprowadzającym do obrotu produkty w opakowaniach, który jest obowiązany do osiągnięcia poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, a tym samym do uiszczenia opłaty produktowej w rozumieniu art. 34 ust. 2 UGO w przypadku niewykonania tego obowiązku,

2) w świetle art. 17 ust. 1 UGO, względem opakowań innych niż opakowania jednostkowe, a w szczególności opakowań zbiorczych i transportowych, które:

- a) nie posiadają oznakowania znakami towarowymi zastrzeżonymi dla [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] (Wnioskodawcy),
- b) Dostawca stosuje wedle własnego uznania w celu dostarczenia produktu do Wnioskodawcy, tj. dokładny projekt i rodzaj tych opakowań, a także ich ilość, nie jest przedmiotem uzgodnień pomiędzy Dostawcą a Wnioskodawcą,
- c) co do zasady nie są sprzedawane wraz z Produktem, lecz służą przede wszystkim do umożliwienia transportu zamówionych produktów pomiędzy Dostawcą a kontrahentami,

Wnioskodawca nie jest podmiotem wprowadzającym do obrotu produkty w opakowaniach, który jest obowiązany do osiągnięcia poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, a tym samym do uiszczenia opłaty produktowej w rozumieniu art. 34 ust. 2 UGO w przypadku niewykonania tego obowiązku”.

Na podstawie informacji przedstawionych w złożonym wniosku, dotyczących zaistniałego stanu faktycznego, tut. Organ stwierdził, że przedstawione we wniosku stanowisko Wnioskodawcy jest prawidłowe.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa określonymi w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wprowadzający produkty w opakowaniach jest zobowiązany do zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych takiego samego rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w których wprowadził produkty do obrotu (art. 17 ust. 1), a w przypadku nie wykonania tego obowiązku, do wniesienia opłaty produktowej (art. 34 ust. 2). Przedsiębiorca ten zobowiązany jest również do prowadzenia ewidencji w postaci papierowej albo elektronicznej, obejmującej informacje o masie opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym (art. 22 ust. 1) oraz prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych (art. 19 ust. 1).

Dla odpowiedzi na pytanie, czy Wnioskodawca jest podmiotem wprowadzającym produkty w opakowaniach, zobowiązany do osiągnięcia poziomów recyklingu odpadów opakowaniowych, a tym samym do uiszczenia opłaty produktowej w rozumieniu art. 34 ust. 2 ustawy w przypadku niewykonania tego obowiązku, względem opakowań jednostkowych, które zawierają oznakowanie znakami towarowymi zastrzeżonymi dla niego, z których korzystają Dostawcy na podstawie udzielonej im licencji oraz względem opakowań zbiorczych i transportowych, kluczowe znaczenie mają definicje zawarte w art. 8 pkt 23 i 24 ustawy.

Definicję wprowadzającego produkty w opakowaniach zawiera art. 8 pkt 23 ustawy. Zgodnie z tym przepisem „wprowadzającym produkty w opakowaniach” jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach, w szczególności:

- a) wprowadzający do obrotu produkty w opakowaniach pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170),

lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy,

- b) pakujący produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę i wprowadzający je do obrotu,
- c) prowadzący:
  - jednostkę lub jednostki handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m², sprzedającego produkty pakowane w tych jednostkach,
  - więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego o łącznej powierzchni handlowej powyżej 5000 m², sprzedającego produkty pakowane w tych jednostkach.

Definicja „wprowadzającego produkty w opakowaniach” dotyczy podmiotu, tj. przedsiębiorcy ale poprzez wskazanie przedmiotu wykonywanej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej. Przy czym, przedmioty działalności gospodarczej wskazane w art. 8 pkt 23 lit. a, b, c ustawy nie stanowią katalogu zamkniętego. W przepisie przed wyliczeniem użyto słowa „w szczególności”. Ustalając zatem krąg podmiotów zobowiązanych na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy do zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych, nie należy koncentrować się na przedsiębiorcach prowadzących działalność wskazaną w art. 8 pkt 23 lit. a, b, c ustawy, ale dokonać każdorazowo oceny czy dany przedsiębiorca (podmiot) wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach (przedmiot działalności). Istotne znaczenie dla tej oceny będzie miała tu definicja zawarta w art. 8 pkt 24 ustawy dotycząca wprowadzenia do obrotu. Zgodnie z art. 8 pkt 24 ustawy wprowadzeniem do obrotu jest odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie opakowań lub produktów w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji. Należy zatem wyróżnić trzy zasadnicze cechy definicji „wprowadzenia do obrotu produktów w opakowaniach”, w tym:

- udostępnienie,
- po raz pierwszy,
- w celu używania lub dystrybucji.

W konsekwencji, za przedsiębiorcę wprowadzającego produkty w opakowaniach należy uznać takiego przedsiębiorcę, który udostępnia produkty w opakowaniach, po raz pierwszy, w celu używania lub dystrybucji. Na takim przedsiębiorcy spoczywają obowiązki wskazane m.in. w art. 17 ust. 1 oraz art. 34 ust. 2 ustawy.

W myśl powyższego, aby stwierdzić czy dany przedsiębiorca jest wprowadzającym produkty w opakowaniach, należy sprawdzić czy spełnione są warunki:

- wytwarzanie produktu w opakowaniach lub zlecenie jego wytwarzania,
- wprowadzanie produktu w opakowaniach do obrotu pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy lub nazwą.

A zatem mając na względzie przepisy ustawy, przedsiębiorca może albo samodzielnie wytworzyć produkt w opakowaniach albo zlecić jego wytworzenie innemu przedsiębiorcy, a następnie wprowadzić go do obrotu pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy lub nazwą. Jednakże okoliczność zlecenia wykonania produktów w opakowaniach innemu przedsiębiorcy, nie zwalnia przedsiębiorcy z odpowiedzialności za ten produkt w opakowaniach. Oznaczenie przedsiębiorcy wprowadzającego produkty w opakowaniach, ma znaczenie dla oceny, czy dany podmiot podlega obowiązkom ustawy jedynie w przypadku wytwarzania produktów w opakowaniach na zlecenie. W art. 8 pkt 23 ustawy, gdzie zdefiniowano wprowadzającego produkty w opakowaniach, wskazano, że „w szczególności” jest to wprowadzający do obrotu produkty w opakowaniach pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1170), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy. Z ww. przepisów wynika więc, że w sytuacji gdy cały produkt jest wprowadzany do obrotu pod oznaczeniem lub nazwą zlecającego, to za wszystkie opakowania tego produktu, w których jest on wprowadzany do obrotu, odpowiada zlecający jego wytworzenie, a nie faktyczny ich wytwórca.

W przypadku opisanym przez Wnioskodawcę produkty w opakowaniach jednostkowych, zawierają oznaczenie – znak towarowy Wnioskodawcy (Wnioskodawca – występujące jako „udzielający licencji” na znak towarowy), jak i oznaczenie Dostawcy (Dostawca – występujące jako „producent” – wytwórca produktu w opakowaniu), jednakże Wnioskodawca nie ma żadnych uprawnień kontrolnych w zakresie procesu produkcyjnego, a zatem nie ingeruje on w proces powstawania produktów oraz ich pakowania. Produkty w opakowaniach jednostkowych, nie mają również właściwości odmiennych od produktów oferowanych pod własną marką przez Dostawców. Różni je wyłącznie opatrzenie znakiem towarowym Wnioskodawcy. W tym celu Dostawcom została udzielona licencja na korzystanie z przysługujących jej majątkowych praw autorskich do grafik wykorzystanych na

opakowaniach w zakresie realizacji Umowy, na polach eksploatacji określonych w Umowie. Warunki licencji udzielanej przez Wnioskodawcę zostały określone w §3 Umowy. W ramach licencji Wnioskodawca ceduje na Dostawców, którzy posiadają tytuł prawny do znaku towarowego, własność intelektualną w stopniu pozwalającym na wprowadzenie przez nich produktów w opakowaniach również pod znakiem towarowym Wnioskodawcy bez zamówienia pochodzącego od niego. Dostawcy uzyskują zatem uprawnienie do oznakowania partii swoich produktów znakiem towarowym Wnioskodawcy i zobowiązują się do sprzedaży produktów w opakowaniach. To Dostawcy prowadzą działania związane z planowaniem, realizacją, a także kontrolą fizycznego przepływu ostatecznie wyprodukowanych produktów w opakowaniach z miejsca produkcji do miejsca zbycia. Mają decydujący wpływ na wygląd produktu oraz na sposób jego pakowania, a także decydują o terminach udostępnienia danego produktu w opakowaniu, o jego dostawach z etapu produkcji do dystrybucji oraz ilości udostępnianych na terytorium kraju produktów. Umieszczenie zatem znaku towarowego Wnioskodawcy na opakowaniu jednostkowym, nie oznacza w tym przypadku, że przedsiębiorcą wprowadzającym do obrotu produkty w opakowaniach jest przedsiębiorca, do którego należą prawa ochronne tego znaku towarowego. Znak towarowy stanowi jedynie walor marketingowy służący zwiększeniu rozpoznawalności firmy Wnioskodawcy, a dopuszczalność użycia opakowań oznaczonych znakiem towarowym Wnioskodawcy wynika z zapisów Umowy zawartej pomiędzy Wnioskodawcą, a Dostawcą. A zatem oznaczenie produktów w opakowaniach nazwą lub znakiem towarowym nie stanowi kwestii decydującej o tym, jaki podmiot należy zaklasyfikować jako podmiot wprowadzający do obrotu produkty w opakowaniach.

Powyższe, znajduje potwierdzenie w uzasadnieniu do wyroku WSA w Warszawie z dnia 01.02.2022 r., sygn. akt IV SA/Wa 1741/21): *„(...) wprowadzającym produkty w opakowaniach jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach. Ustawodawca uregulował, jakie czynności przedsiębiorców uznaje w szczególności za wskazujące, że dany przedsiębiorca jest wprowadzającym produkty w opakowaniach. O tym jednak, czy dany przedsiębiorca jest wprowadzającym produkty w opakowaniach decyduje zawsze wykonywanie przez danego przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach. Użycie w tej definicji przykładowych sytuacji, które powodują uznanie danej*

czynności za wprowadzenie do obrotu nie oznacza, że inny przedsiębiorca nie może być wprowadzającym do obrotu produkty w opakowaniach pod oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy lub imię i nazwisko bądź nazwa innego przedsiębiorcy. O tym bowiem, czy ktoś jest wprowadzającym produkty w opakowaniach decyduje wyłącznie wykonywanie przez danego przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach, a nie sposób ich oznaczenia w obrocie. Wprowadzanie do obrotu produktów w opakowaniach decyduje więc, że dany przedsiębiorca, który dokonuje tych czynności musi być uznany za wprowadzającego produkty w opakowaniach. Za wprowadzenie do obrotu uznaje się zaś szeroko odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie produktów w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji. Wprowadzającym produkty w opakowaniach jest więc przedsiębiorca, który w zakresie swojej działalności podejmuje decyzję o odpłatnym albo nieodpłatnym udostępnieniu produktów w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji. Sposób oznaczenie produktów w opakowaniach np. na etykiecie produktu nie ma samoistnego znaczenia dla ustalenia, czy dany przedsiębiorca jest wprowadzającym produkty w opakowaniach czy też nie jest takim podmiotem.”

W opisanym we wniosku przypadku, Wnioskodawca nie jest wytwórcą produktów w opakowaniach, ani nie zleca Dostawcom wytworzenia produktów w opakowaniach pod jego oznaczeniem, tym samym nie zostały spełnione warunki przeniesienia odpowiedzialności za wprowadzone do obrotu produkty w opakowaniach z faktycznego ich wytwórcy na zlecającego ich wytworzenie. Wnioskodawca nie spełnia zatem przesłanek określonych w ww. definicji, ponieważ nie wykonuje działalności gospodarczej w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach. Spełnia je Dostawca, który dokonuje wprowadzenia do obrotu produktów w opakowaniach pod własną nazwą, w celu ich dystrybucji, w odniesieniu do wszystkich produktów w opakowaniach objętych Umową, a przede wszystkim w zakresie produktów w opakowaniach jednostkowych zawierających oznaczenie – znak towarowy Wnioskodawcy, a także opakowaniach zbiorczych i transportowych, wykonanych oraz dostarczonych przez Dostawców na podstawie Umowy.

Mając na uwadze powyższe, tut. Organ stwierdza, że w opisanym stanie faktycznym i prawnym, Wnioskodawca nie jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach zarówno jednostkowych –

które zawierają oznakowanie znakami towarowymi zastrzeżonymi dla niego, jak i zbiorczych oraz transportowych, wykonanych i dostarczonych przez Dostawców. A zatem nie jest on zobowiązany do realizowania obowiązków, o których mowa w ustawie, a szczególności obowiązku zapewnienia recyklingu odpadów opakowaniowych, a tym samym do uiszczenia opłaty produktowej w przypadku niewykonania tego obowiązku.

Tutejszy Organ, wydając niniejszą decyzję, zapoznał się ze stanowiskiem Wnioskującego w przedmiotowej sprawie, które skonfrontował z obowiązującymi przepisami prawa.

Powyższa interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców, interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej. Interpretacja indywidualna jest wiążąca dla organów lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania.

Mając na uwadze powyższe, pismem z dnia 18 sierpnia 2024 r. Marszałek Województwa Świętokrzyskiego zawiadomił Wnioskodawcę o zakończeniu postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie informując o możliwości złożenia wyjaśnień lub wypowiedzenia się do zgromadzonych w sprawie dowodów, w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego zawiadomienia. W określonym terminie Wnioskodawca nie złożył żadnych wyjaśnień ani nie ustosunkował się do zgromadzonych dowodów w niniejszej sprawie.

Wobec ustalonych okoliczności prawnych i faktycznych należało orzec jak w sentencji.

Na podstawie art. 34 ust. 6 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców, została wniesiona opłata w wysokości 40,00 zł (słownie: czterdzieści złotych) na rachunek bankowy Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach.

POUCZENIE

Od decyzji przysługuje stronie prawo wniesienia odwołania do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. 3, 02-362 Warszawa za pośrednictwem Marszałka Województwa Świętokrzyskiego w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Świętokrzyskiego. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z poważaniem

Z up. Marszałka Województwa Świętokrzyskiego

Wioletta Czarnecka

Z-ca Dyrektora Departamentu
Rolnictwa, Klimatu i Środowiska

(podpisano elektronicznie)

Otrzymują:

1. Pan [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]:
[REDACTED]

2. a/a